

ជំរុំស៊ីយ៉ូន—ការរៀបចំខ្លួនដើម្បីបម្រើ ព្រះអម្ចាស់

ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៨៣៤ ៖

ក្រោយពីក្រុមសមាជិកនៃសាសនាចក្រាវបានស្គាល់ថាជំរុំស៊ីយ៉ូន បានដើរកូនរាប់រយគីឡូម៉ែត្រ ដើម្បីជួយដល់សមាជិកពួកបរិសុទ្ធច្រើម ចុងក្រោយរបស់ពួកគេ នោះព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ យ៉ូសែប ស្ទីធី ឲ្យរំលាយក្រុម ទោះបីពួកគេគិតថា ពួកគេមិនបានសម្រេចគោលដៅរបស់ពួកគេក៏ដោយ ។ ដោយសារតែហេតុផលនេះហើយ មានមនុស្សខ្លះបានហៅជំរុំស៊ីយ៉ូនថាពួកបរាជ័យ ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលបានចូលរួមបានថ្លែងទីបន្ទាល់ថា បទពិសោធន៍របស់ពួកគេបានរៀបចំពួកគេសម្រាប់ការបម្រើព្រះអម្ចាស់នៅពេលអនាគត ។

នៅអំឡុងពេលនៃការហែកូនដ៏វែងនេះសមាជិកជំរុំខ្លះបានត្រឡប់ត្រឡី និងបាននិយាយប្រឆាំងនឹងពួកអាយ៉ូសែប ប៉ុន្តែអ្នកផ្សេងទៀតស្មោះត្រង់នឹងលោក ហើយបានរៀនពីការអត់ធ្មត់ និងការគោរពប្រតិបត្តិ ។

ការពិភាក្សា
តើបងប្អូនគិតថាមានន័យយ៉ាងណាដើម្បីប្រោសលោះស៊ីយ៉ូន ? (សូមមើល គោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា ១០៣:១៥) ។

យ៉ូសែប ស្ទីធី បានទទួលវិវរណៈមួយដើម្បីរកមនុស្សឲ្យបានយ៉ាងតិចណាស់ចំនួន ១០០ នាក់ ដើម្បីដង្ហែកូនទៅកាន់រដ្ឋមិសស៊ូរី និងជួយពួកបរិសុទ្ធទទួលទទួលបានដីរបស់ពួកគេនៅ យ៉ូបាក់សុនមកវិញ ។

ពួកគេបានដង្ហែកូននៅចន្លោះ
២០-៤០
ម៉ាយល៍ (៣២ ទៅ ៦៤ គ.ម.)
ក្នុងមួយថ្ងៃ ។

ពួកសារីកថ្ងៃ ចុងក្រោយ
ចំនួន ៨ នាក់ ក្នុងចំណោម ១២ នាក់បានបម្រើនៅក្នុងជំរុំនេះ ។

បុរស ចំនួន ២០៥ នាក់
ស្ត្រី ចំនួន ២៥ នាក់
ហើយ **កុមារ** បានចូលរួម ។

ភាគច្រើនបានធ្វើដំណើរជាង **៩០០** ម៉ាយល៍ (១,៤៥០ គ.ម.) ឆ្លងកាត់ **៤** រដ្ឋ ។

ពួកបរិសុទ្ធ ១៣ នាក់បានស្លាប់មកពីការផ្ទុះឡើងនៃជំងឺអាសន្នរោគនៅក្នុងជំរុំ ។

២ រដ្ឋ ដែលបានធ្វើដំណើរតាមផ្លូវខុសគ្នា បានជួបគ្នានៅខែ មិថុនា ។

ពួកចិតសិបនាក់
ដំបូងទាំងអស់គឺជាសមាជិកនៅក្នុងក្រុមជំរុំនេះ ។

ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៨៣៤ ៖

ពួកអាយ៉ូសែប ស្ទីធី បានទទួលវិវរណៈមួយក្នុងការទទួលយកការផ្តល់ជូនសមាជិកជំរុំនេះហើយពួកគេបានរំលាយ ។